

[Henrik Toft]

rende krise. Det finder jeg også at der er vældig fornuft i; det vil være en fornuftig investering for det samlede danske samfund, for det er jo netop sådan, at vi i kraft af landbrugets produktion har en stor eksport, som vi har så hårdt brug for.

Jeg skal ikke undlade at stille statsministeren det spørgsmål – nu taler statsministeren om den overlevelseshjælp, som vi skal drøfte i morgen – om der ud over den ordning, der er for de landmænd, som er i aktuelle vanskeligheder, fra regeringens side er en vilje til at hjælpe med en refinansiering af de forhøjede renteudgifter, som mange, der har foretaget store investeringer i den animalske produktion, har udsat sig for i de seneste år.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om ikke statsministeren mener, at statsgrundskylden er medvirkende til, at det går dårligt for landbruget.

Statsministeren nævnte, at organisationerne forsøger at skubbe en del landmænd, som det går skidt, foran sig. Ifølge Brande byråd har man i Brande kommune alene 50 landmænd, der trues af tvangsauktion. Mener ministeren ikke, at det er for galt?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Må jeg først sige til hr. Henrik Toft, at jeg ikke kan stå her og sige, om det vil være muligt for regeringen på den ene eller anden måde at træde til med foranstaltninger, som kan hjælpe landbruget. Jeg kan derfor ikke svare på det lidt mere konkrete problem, der lå i det. Jeg kan kun svare mere generelt. Jeg kan svare det, som jeg allerede har svaret, og som er meget konkret, og som altså skal behandles i folketinget i morgen, nemlig spørgsmålet om en såkaldt overlevelseshjælp. Det er under alle omstændigheder udtryk for ikke alene god vilje, som der er efterlyst, men også en kontant vilje og en dokumentation for, at regeringen naturligvis ønsker at gøre, hvad der er muligt – jeg vil også gerne sige: økonomisk muligt.

Når man taler om renten, vil jeg da lige gøre opmærksom på, at det desværre er sådan, at renten stiger i alle lande, og den stiger nok i øjeblikket lidt stærkere i andre lande end i Danmark. Men ingen tvivl om, at

det selvfølgelig giver også dansk erhvervsliv, derunder dansk landbrug, store problemer.

Med hensyn til det sidste spørgsmål, om statsgrundskylden – det var hr. Knud Lind, som stillede det – må jeg sige, at det ligger sådan, at den var et produkt af, at der samtidig blev foretaget en devaluering, som uomtvisteligt gav landbruget en fordel, som jeg ikke i og for sig på nogen måde misunder landbruget, men det må ses i lyset af den kendsgerning, at vi samtidig indførte en meget stram indkomspolitik, en så stram indkomspolitik, at lønmodtagerne pr. 1. marts ikke fik de 3 dyrtidsportioner, som de ifølge den overenskomst, som var lavet af den tidligere regering, altså af socialdemokratiet og venstre, egentlig var berettiget til. Vi fandt det nødvendigt at gøre noget så hårdt og så politisk ømtåligt, men det gjorde vi altså, og derfor måtte der være balance i det, også i forhold til landmændene.

Niels Anker Kofoed (V):

På statsministerens svar forstår jeg, at han er enig i landbrugsministerens udtalelser om, at det er landbrugslederne, der fører en kampagne og dermed skaber en stemning i landbruget, som ikke er rigtig. Mener statsministeren, at det kun er de vanskeligst stillede, der er i vanskeligheder, og at resten kun er, kan man sige, propaganda fra landbrugsledernes side?

Dernæst vil jeg gerne spørge statsministeren, om det er et led i regeringens politik i fordelingsmæssig henseende, at man tager penge fra landbruget og dermed fjerner arbejdspladser. Det er konsekvensen af denne politik. Når man pålægger 200 mill. kr. i særskat, så forsvinder der en del arbejdspladser. Er det det, der er hensigten med fordelingspolitikken, hr. statsminister?

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Til hr. Niels Anker Kofoed vil jeg først sige, at det fører for vidt at gå ind på en helt generel diskussion om landbrugets situation, og så skulle jeg egentlig også inddrage, hvis der skulle være balance i diskussionen, andre erhvervs, herunder lønmodtagernes, situation. Jeg tror ikke, det er tiden og stedet ved et spørgsmål at gå ind i en dybsindig diskussion omkring disse ting.